

on també hi ha els altres significats: «qui vol guardar / tal bestiar / --- dones / --- / a cullerades / tota la mar / vol mesurar: / en *clot* la buyda!», v. 8509; «les dones totes / sabs que són gletes / més que la mar / --- Xúquer lurs *clots* / no-ls ompliria / ni hi bastaria / Ebro tampoch», v. 12390. — ³ Me n'anomenaren set en el terme i acabaren dient «si n'hi ha de clots!». És a dir que ja és també tota la sènia i no pas el pou. — ⁴ Una sola dada de 1694, com a base del terme de caça *enclotir*, veg. Gamillscheg, *EWFS*, s. v. — ⁵ Potser havia arribat més o menys fins a Neuchâtel, si judiquem pel nom de la família *Clottu*, molt anomenada allí en els anys 1360-1560. «Nous pensons qu'il s'agit d'un mot ancien **clotu*, utilisé comme sobriquet et désignant un visage qui porte des marques de petite vérole», *GPSR*, rapports 1967, p. 23. En el Valais havia de ser antic, puix que d'allà es va transmetre a alguns parlars alemanys de Suïssa, veg. Jud, *VRom.* VIII, 57.I. — ⁶ Sembla que havia també arribat una mica més enllà dels Alps per la banda piemontesa, províncies de Torí i Cúneo, si bé petrificat en *NLL*. Però segurament els informes de Scheuermeier, com a bon deixeble de Jud, en aquest punt deuen haver estat assegurats amb severa crítica. En el Cantal, o sigui en el tombant del Llenguadoc a l'Alvèrnia, es disposa del *Dicc. Topogràfic d'Amé*; però allà la *-t* ja no és ferma, i la grafia afrancesada l'ha deformat en molts casos en *Cloux*; es fa difícil, doncs, de destriar allà *clot* de *CLAUSUS*, tanmateix un *Esclots* de Cros-de-Montvert, un *L'Esclouts* de Junhac (abans *ruisseau des Clouts*), i un *Esclouts*, terme de Vieillevie (avui deturpat en *Escloux*), ajudant-se als innombrables de la grafia *cloux*, proven que el mot havia existit almenys en part del departament. — ⁷ La variant *clòta* «cavitat, trou, gorge» del Lavedà Oest ha de ser, com ja veu, per creuament de *clòta* «trou» (Baretja) amb *tuta* 'catau, cova'. Notem l'acc. «*précipice*» a l'Alt Lavedà, que Cordier, p. 21, registra al costat de la general «trou». — ⁸ L'Aude torna a ser una de les regions de densitat màxima: Sabarthès registra 20 casos de *Le Clot*, *La Clotte*, *Cloutarel*, *Cloutets*. Disseminats per tot el departament, si bé més espessos en la meitat Sud, més o menys la línia Narbona-Eixalabra-Fanjaus, però també n'hi ha alguns cap al Lauraguès i Carcassona. Dada més antiga: *La Clotte* en un doc. de 1163, afrancesat c. 1500. — ⁹ Amb aquest adjectiu hem d'ajuntar el nom del bell *Estany Clòto* aranès, en el Circ de Colomers. No és pas en terra planera, ben al contrari, en el fons d'un clot, però molt abscondit per cert. Valuós per la seva *-o* conservada segons la fonètica pre-gascona, que condueix a datar-ne el nom de més de mil anys enrere. Però no és d'allí solament, car n'hi ha dos de nom semblant a l'alta vall de Caldes de Bof: l'*Estany Clot*, petit, adjacent al Travessani, i *Estany Clòto* una mica més gran, cap dalt, sota els espadats de Malavesina (avui els alpinistes diuen *E. del Cloto*, però el 1953 dels vells del país vaig sentir *astay klòto*. — ¹⁰ En un

article de la *Festschrift Bachmann* (*Zs. f. dt. Md.* XIX, 185, n. 2). Erroni definir, com fa ell, «*Fels-höhle*»: *clot* és més aviat «loch» que «höhle» i igual pot ser en roques que no ser-ho sinó en terra, paviment, riu, etc. — ¹¹ ¿S'hauria engrescat potser amb l'aspecte velar del ky. *clawdd*, còrn. *claudu* «Graben» (bret. *kleuz*)? I potser després es va adonar que aquesta velar és per una «infecció» molt secundària, una espècie de propagació de la *-o* temàtica de la forma bàsica *klādo-*. No hi ha doncs, cap indicatiu d'antiga vocal velar o posterior en aquesta arrel cèltica. — ¹² Amb raó comenta A. Th. Schmitt, «La Terminologie Pastorale dans les Pyr. Centrales» (P., 1934), p. 23: «doncs, si *kaum möglich*», i tanmateix *wohl Gallisch*, ¿en què es funda aqueix *wohl*?» «Aurait-il en vue le mot gaulois *clotu*, de sens inconnu, qu'on lit sur une inscription de Rome?» (cita Dottin, *La L. Gauloise*, pàgines 170-2 i 246). Però això és un NP — cf. Holder, *AltCelt. Spr.* III, 1239.37 i 1046—, naturalment de significat enigmàtic; i fins el caràcter de gàllic és un supòsit ben mal fundat en un cas així (potser el mateix Schmitt ho diu amb escepticisme: notem que el seu mestre Rohlf's [supra] no diu més que «mot pré-roman»). Essent un nom de persona és molt més natural identificar-lo amb l'ieur. *κλου-ρο-* 'famós', 'insigne', que van amb el ll. *inclūius*, *-itus*. És veritat que també hi ha el nom antic del Firth of *Clyde* que Tàcit i l'Itinerari Antoní anomenaven *Clota* i Ptolemeu *Κλώτα*, en el V. Beda *cluiht*; però ni la *w* llarga ni la *-t* senzilla (de totes les formes antigues) lliguen amb el nostre *klōtto-*, i aquest altre nom és més versemblant relligar-lo amb l'arrel *κλυ-* 'esbandir, ruixar' del gr. *κλύω* i els ll. *clo(u)aca*, *cluerre*; també l'aspecte semàntic ens dissuadeix de relacionar *clot* amb res d'això. — ¹³ Holthausen, *ZRPb.* xxxix, 493, es preguntava si es podia pensar en l'ags. *clott* (angl. *clot*) 'coàgul', 'bony'. Això és llançar-se a la desesperada: ¿què té a veure tal sentit? Cert que hi ha mots paral·lels en altres llengües germàniques — començaríem per dubtar molt que un mot de tal sentit i tal geografia pugui ser germanisme. I en el grup germànic de l'angl. *clot* i *clod*, tots els sentits són ben diferents, car ni tan sols el de l'angl. mj. *cleat* i l'a.-al. ant. *chlōz* 'tascó', els únics que apuntarien a quelcom de relacionable, ens hi acosten en mesura digna de discussió. — ¹⁴ Aquest s'estendria al derivat *clote-gall* que cito infra: només que la síncopa *-ttik-* > *ix* s'havia produït en fi de proparoxíton i no en posició pretònica: diferència normal. — ¹⁵ No confondre aquest mot amb l'antic *clotxa* 'capa' i 'drap per a capes', etc., vell gallicisme conventual, sense relació amb el nostre mot, d'etimologia diferent i ben clara, que ja hem establert a l'article *CLO-QUER*. En el *Torcimany* d'Aversó no havent-hi definicions, no podem estar segurs de si es tracta de l'un o de l'altra mot, encara que el fet d'ajuntar-lo amb *enclotxa* (encetant junts la llista dels rims en *-òtxa*), essent *enclotxa* una variant del nostre *clotxa*